

บทที่ 3

หลักและวิธีการผลิตสื่อแต่ละประเภท

สื่อทางด้านการพิมพ์

สื่อทางด้านการพิมพ์นั้น หนังสือพิมพ์จะเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลมากที่สุด และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศไทยนั้น หนังสือพิมพ์แทบทุกฉบับจะเป็นของเอกชน มีเพียงฉบับเดียวที่เป็นของรัฐบาลคือ หนังสือพิมพ์ข่าวพาณิชย์

เนื่องจากว่าหนังสือพิมพ์เป็นของเอกชนนี้เอง ทำให้มีการดำเนินการทางธุรกิจเป็นส่วนใหญ่เพื่ออยู่รอด ฉะนั้นจึงมีการดำเนินงานทางด้านการแข่งขันกันเพื่อที่จะเลี้ยงตัวอยู่ได้ หากผู้ใดทำหนังสือพิมพ์อยู่ในสภาพที่ลักษณะเฉย ไม่กระตือรือร้น ต่อข่าวคราวที่มีมาทุกวัน แล้วก็นักจะประสบปัญหาในการดำเนินการ ทั้งนี้เนื่องจากว่าคนอาจจะไม่นิยมจนกระทั่งไม่ซื้อ อันทำให้ขาดรายได้ในการดำเนินธุรกิจได้

หนังสือพิมพ์นั้นจะเป็นสื่อมวลชนเฉพาะคนอ่านหนังสือออก ส่วนคนที่อ่านหนังสือไม่ออกนั้น หนังสือพิมพ์ก็ไม่สามารถอ่านช่วยประโยชน์ได้นอกจากคุณภาพ

อย่างไรก็ตามก่อนที่จะอธิบายเรื่องเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์นั้น ก็ขอแนะนำสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ อันเป็นการใช้สื่อต่อกลุ่มชน หรือมวลชน สิ่งพิมพ์นั้นหมายถึงการตีพิมพ์ทุกประเภท ที่พิมพ์ขึ้นมาโดยกรรมวิธีต่าง ๆ ซึ่งสายตาแก่ผู้พบเห็น สิ่งตีพิมพ์อาจจะมีรูปร่างแตกต่างกัน แม้แต่ขนาด หรือจำนวนความหนาบางแตกต่างกันด้วย เช่น ขุ่สาร (PAMPHLET) หรือ (BROCHURE) วารสาร (BULLETIN) หรือ (JOURNAL) อนุสาร (BOOKLET) แผ่นพับ (FOLDER แคตตาล็อก (CATALOG) แผ่นปลิวหรือใบปลิว ไปรษณียบัตร (POST CARD) และสิ่งตีพิมพ์อย่างสม่ำเสมอ (PUBLICATION) เป็นต้น

นอกจากนั้น การพิมพ์ยังสามารถใช้ทางการค้า เช่น การบรรจุหีบห่อ การพิมพ์ตามวัตถุประสงค์ เช่น พิมพ์บัญชี และการพิมพ์กระดาษสี และรูปต่าง ๆ กัน เพื่อมอบแก่บ้านหรือร้านค้า

จากสถิติมูลค่าของผลผลิตในสาขาอุตสาหกรรมของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ จะเห็นว่าอุตสาหกรรมด้านการพิมพ์มีสัดส่วนต่ำมากในปี 2516 คือ มีเพียงร้อยละ 2.7 และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 3.2 ในปี 2519 และเพิ่มขึ้นมาเป็นร้อยละ 20.1 ในปี 2520

ทางด้านค่าการพิมพ์นั้น รายได้ในปี 2519 จากจำนวนเงิน 1287 ล้านบาท เพิ่มมาเป็น 1,484 ล้านบาทในปี 2520 หรือเพิ่มจากเดิมร้อยละ 15.3 ทางด้านรายจ่ายค่าการสิ่งพิมพ์อันประกอบด้วย หนังสือ หนังสือพิมพ์ และ นิตยสารแล้ว ในปี 2517 ประชาชนใช้จ่าย 1,280 ล้านบาท ในปี 2518 ประชาชนใช้จ่าย 1,371 บาท ในปี 2519 ประชาชนใช้จ่าย 1,447 ล้านบาท และในปี 2520 ประชาชนใช้จ่าย 1,560 ล้านบาท

หลักและวิธีการผลิตสื่อทางการพิมพ์ยุคแรก

การพิมพ์แบบ LETTER PRESS หรือเราเรียกกันอีกอย่างว่าระบบการพิมพ์แบบตัวนูนสูง การพิมพ์วิธีนี้ แม่พิมพ์ที่ใช้พิมพ์ส่วนที่พิมพ์จะนูนสูงขึ้นมา ส่วนที่ไม่ใช้พิมพ์จะลึกลงไป เมื่อเอาหมึกทาบบนแม่พิมพ์หมึกจะเกาะติดบนส่วนที่นูนสูงเข้ามาเท่านั้น เมื่อใช้แรงกด กดกระดาษลงบนแม่พิมพ์ หมึกจะเกาะติดกระดาษเป็นสิ่งที่พิมพ์ การพิมพ์วิธีนี้มีคุณภาพดี สำหรับภาพลายเส้น ตัวหนังสือ เหมาะสำหรับพิมพ์ในงานเล็ก ๆ เช่น นามบัตร การ์ด ใบเสร็จ ใบปลิว หนังสือพิมพ์ หนังสือเล่ม เป็นต้น นอกจากจะพิมพ์บนกระดาษแล้วอาจจะพิมพ์บนผ้า บนพลาสติก ปริมาณการพิมพ์จะมากหรือน้อยก็แล้วแต่ความต้องการ

อย่างไรก็ตามในระยะแรก ๆ ของการพิมพ์แบบ LETTER PRESS หรือการพิมพ์แบบตัวนูนสูงนั้น ใ้ใช้บล็อกแบบไม้ สำหรับคำว่าบล็อกไม้นั้น ด้เหมือนกับ การสร้างรูปหรือตัวอักษรขึ้นมาลักษณะกลับข้างกับภาพหรือสิ่งของที่เราต้องการในการ สร้างบล็อกก็จะแกะเป็นภาพหรือตัวอักษรในส่วนที่เราต้องการจะพิมพ์เท่านั้น ส่วนดังกล่าว นั้นจะขึ้นสูงกว่าส่วนที่เราไม่ต้องการ เมื่อเวลาจะพิมพ์เป็นภาพบนกระดาษ หรือแผ่นหนัง เราก็เอาหมึกหรือสีทาองไม้ในสิ่งนั้น แล้วก็มาทาบติดลงบนวัตถุที่เราต้องการพิมพ์นั้น ก็จะได้พิมพ์ตามต้องการ

แต่การพิมพ์ในปัจจุบันที่นิยมกันมากคือ การพิมพ์แบบ OFF SET ซึ่งเราก็เรียก ทั้ศัพท์ว่าออฟเซต อันเป็นการพิมพ์แบบพื้นเรียบ หรือบางคนก็เรียกกันว่าแบบพื้นราบ ผู้ค้น พบการพิมพ์ชนิดนี้เป็นชาวเยอรมัน มีชื่อว่า ALOIS SENEFELDER เมื่อ ค.ศ. 1793 การพิมพ์ชนิดนี้เป็นแม่พิมพ์เป็นโลหะพื้นแบน แต่นำมาใช้ติดกับลูกไม้ทรงกลม เรียกว่าไม้ แม่พิมพ์ จะมีลูกกลิ้งนำทาบบนแม่พิมพ์ก่อน ลูกกลิ้งนี้เรียกว่า "ลูกน้ำ" เมื่อมีลูกกลิ้ง นำทาบบนแม่พิมพ์แล้วจึงมีลูกหมึกทาหมึกบนแม่พิมพ์ หมึกที่เกาะติดบนแม่พิมพ์นี้จะถูกถ่ายทอด ลงบนลูกไม้ยาง ลูกไม้ยางนี้เป็นลูกไม้โลหะทรงกลม แต่ถูกห่อหุ้มไว้ด้วยแผ่นยาง โคนหน้า แผ่นยางมาติดติดกับลูกไม้ ลูกไม้ยางนี้ เมื่อรับหมึกจากแม่พิมพ์แล้ว ก็จะนำไปพิมพ์ติดบนแผ่น กระดาษ ซึ่งจะมีลูกไม้แรงกด อีกลูกไม้หนึ่งจับกระดาษมากกดกับลูกไม้ยาง และรับหมึกจาก ลูกไม้ยางให้ติดบนกระดาษ ก็จะไ้สิ่งที่เราตีพิมพ์ตามอักษร

ระบบการพิมพ์ออฟเซต จะต้องมีลูกไม้ 3 ลูก ขนาดเท่า ๆ กัน หมุนพิมพ์ กระดาษออกมาแต่ละครั้ง ในเมื่อหมุนรอบหนึ่ง การพิมพ์นั้นหมึกไม้ไ้ย้ายจากแม่พิมพ์มา บนแผ่นกระดาษโดยตรง แต่ถ่ายออกมาโดยผ่านลูกไม้ยางก่อน ดังนั้นตัวพิมพ์ก็ตี ที่ปรากฏ บนแม่พิมพ์จึงเป็นตัวหนังสืออ่านไ้ตามปกติ ภาพก็เป็นภาพที่ตรงกับภาพที่นูนออกมา เมื่อ แม่พิมพ์ พิมพ์ตัวหนังสือลงบนยาง ตัวหนังสือบนลูกไม้ยางจะเป็นตัว REVERSE คือกลับ

กลับซ้ายไปขวา ขวาเป็นซ้าย และเมื่อลูกโม้ยางพิมพ์ลงบนกระดาษก็จะได้ตัวหนังสือและภาพ เป็นปกติเช่นเดียวกับแม่พิมพ์

การใช้โรเนียว ตามธรรมชาติของหน่วยงานที่มีการประสานงานทันสมัย และเผยแพร่สิ่งทีตนต้องการได้อย่างรวดเร็ว มักจะมีการทำหรือการผลิตข่าวสารออกเผยแพร่ทั้งภายในสถาบัน และภายนอกสถาบันเอง ชาวคิงด้อมักจะมาในรูปของการเคลื่อนไหว การกำหนดนโยบาย การเผยแพร่สถาบันของตนเอง ตามที่สถาบันและหน่วยงานนั้นได้วางไว้ เพื่อที่จะให้คนได้ทราบเรื่องราวและรายละเอียดที่ขึ้นทั้งนี้โดยการใช้โรเนียว

ลักษณะของโรเนียวนั้น เป็นเครื่องที่ผลิตกระดาษที่เราพิมพ์จากกระดาษใบ โดยการใช้พิมพ์ดีด หรือใช้สิ่งแหลม ๆ เขียนลงบนกระดาษใบ สำหรับการพิมพ์ด้วยพิมพ์ดีดลงกระดาษใบนั้น ก็จะต้องใช้เลื่อนชดึกที่กำหนดไว้ว่า จะพิมพ์ด้วยการใช้ผ้าหมึก เพื่อให้กระดาษขาวได้ชัดเจน หรือพิมพ์ด้วยการใช้ตัวอักษรสำหรับกระดาษใบ อันแตกต่างกับการพิมพ์ด้วยผ้าหมึกตรงที่ว่า หากเราพิมพ์กระดาษใบ และเลื่อนชดึกที่พิมพ์ดีดมาตรงชดึกสีชาวนั้น คุณภาพที่ปรากฏกระดาษใบจะไม่มีหมึก แต่ตรงข้ามกับเป็นตัวอักษรที่เป็นรอยบนกระดาษใบแน่นอนบาง ๆ นั้น

ตามธรรมชาติแล้วกระดาษใบจะมีกระดาษด้วยกัน 2 แผ่น แผ่นแรกจะเป็นกระดาษบาง ๆ เหมือนกับกระดาษฟางอย่างที เนื้อกระดาษบางมากทำให้ตัวพิมพ์ดีดสามารถตีตัวอักษรเป็นรอย ส่วนอีกกระดาษแผ่นหนึ่งเป็นเหมือนกระดาษก๊อบบี้ มีคุณภาพหนากว่ากระดาษแผ่นแรก เวลาใช้ก็จะนำกระดาษใบในหน้าลูกโม้ แล้วนำหัวกระดาษใส่ไว้ที่กำหนดไว้ ในขณะที่เดียวกันเราก็นำหลอดหมึกหยอดลงในบริเวณที่ใส่หมึกของลูกโม้ เมื่อหมึกซึมไปหัวลูกโม้แล้วก็นำกระดาษแผ่นแรกออก เหลือแต่กระดาษแผ่นหลังอันเป็นเสมือนกระดาษก๊อบบี้ และเมื่อเวลาเราพิมพ์ที่คบนกระดาษใบนั้น ตัวพิมพ์ก็จะพิมพ์เป็นรอยตัวอักษรของกระดาษแผ่นแรกไปยังกระดาษแผ่นที่สอง เมื่อเราได้

กระดาษเป็นแม่พิมพ์วางบนลูกไม้แล้ว เราก็เตรียมกระดาษมาโรเนียวต่อไป โดยนำกระดาษที่มารโรเนียวนั้นใส่ในช่องที่สำหรับวางกระดาษ สำหรับการโรเนียวนี้อาจจะมีลูกชดถ่วงที่ค้ำยันแต่ละค้ำยันอาจไม่เท่ากัน หรือตัวหนังสืออาจจะเหลื่อมล้ำกว่าที่เราต้องการ แต่เราก็สามารถปรับได้ การใช้โรเนียวนั้น เป็นวิธีการพิมพ์ที่ต้องการความรวดเร็วในการเผยแพร่ เราสามารถพิมพ์โค่น้ำเดียวเท่านั้น แต่สามารถพิมพ์ในชั่วโมง ๆ หนึ่ง โค่น้ำอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับที่เราตั้งอัตราและในขณะที่เดียวกันขึ้นอยู่กับเครื่องโรเนียวนั้นด้วย ว่ามีระบบทันสมัยอย่างไร สามารถใช้โค่น้ำมากขนาดไหน และนอกจากนั้นโรเนียวยังสามารถใช้หมึกสีต่าง ๆ ตามที่เราใส่ลงในไม้แม่พิมพ์ด้วย

อย่างไรก็ตาม การที่จะหมุนโรเนียวของแต่ละเครื่องนั้น ก็มักจะมีปัญหาที่บุคคลคาดไม่ถึง นั่นคือ หัวกระดาษของกระดาษไซ แต่ละบริษัทแตกต่างกัน

ความแตกต่างกันระหว่างกระดาษไซและกระดาษปรู

กระดาษไซธรรมดา HAND CUT ซ้างอ้างเป็น TISSUE ซ้างบน เป็นไซ

กระดาษไซแบบปรู เป็นพลาสติก ซ้างบนเป็นคาร์บอนผงดำ ราคาแพงกว่าชนิดแรก

นอกจากนั้นยังมีการแตกต่างกันระหว่างสองสิ่งนี้คือ

กระดาษไซธรรมดา ไซโค่น้ำเฉพาะแต่พิมพ์ที่ที่กำหนดไว้สำหรับการพิมพ์กระดาษไซ และวัตถุแหลม ๆ ที่เขียนข้อความ หรือวาดภาพฉายเส้นได้ และมีน้ำยาอบภาพฉายเส้นได้

กระดาษไขปรุ เป็นพลาสติกอย่างบาง ๆ หากห่างหรือถูกความร้อน ก็จะทำให้คุณภาพเสื่อมไปไม่สามารถใช้กับพิมพ์คัลได้ และเวลาอบก็ต้องมีน้ำยาพิเศษอบ

การทำงานของเครื่องปรุกระดาษ เครื่องปรุกระดาษธรรมดา มีขนาด ความยาวประมาณ 1 เมตรเศษ ๆ และกว้างประมาณ 4 ฟุต ทางด้านซ้าย และทางด้านขวา จะมีที่สำหรับใส่กระดาษ คือกระดาษปรุทางซ้าย และกระดาษที่เป็นแม่พิมพ์ทางขวา ใช้เวลาในการปรุแตกต่างกัน แล้วแต่การตั้งเวลาตามอัตรา ความเร็ว ซึ่งมีความถี่ตั้งแต่ 200 สำหรับภาพหยาบ ๆ จนกระทั่ง 1,600 สำหรับ ภาพรายละเอียด คือภาพที่เราต้องการให้มีภาพลายเส้นคมและชัดเจน การทำงาน ของเครื่องปรุนั้น ทำโดยใช้เข็มแหลม ๆ จากเครื่องซึ่งไปที่คาร์บอนที่มีเข็มกระแสไฟฟ้า ผ่านให้คาร์บอนเป็นรอยตามที่เราต้องการภาพนั้น เหตุที่เราใช้เข็มกระแสไฟฟ้าผ่านให้ คาร์บอนเป็นรอยตามที่เราต้องการภาพนั้น เหตุที่เราใช้เข็มกระแสไฟฟ้าผ่านให้คาร์บอน เป็นรอย ก็เพราะว่าเราต้องการพลาสติก (พลาสติกดังกล่าวนี้ ได้แก่กระดาษไข แบบปรุนั้นเอง)

อย่างไรก็ตามที่อธิบายนั้น เป็นการปรุกระดาษที่ต้องการได้ภาพจากไข กระดาษออกมาเพียงสีเดียว คือจะเป็นสีอะไรก็ได้เท่าที่เราได้สีจากลูกไม้ นั้น ซึ่ง ธรรมดา มักจะเป็นสีดำ เนื่องจากคนนิยมกว่าสีอื่น ๆ

นอกเหนือจากนั้นเราสามารถทำให้ภาพเป็นสีต่าง ๆ ได้อีกหลายสีทีเดียว แต่ที่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลูกไม้โรเนียวของเราว่ามีสีไคม้าง สมมุติว่าเราต้องการให้อักโรเนียว โคมมีสี 3 สี เราก็ต้องกระดาษ 3 ครั้ง และต้องตัดเป็นส่วน ๆ ไปได้ ในครั้งแรก เราปรุกระดาษแค่เฉพาะส่วนใบหน้า เราก็ต้องหากกระดาษปิดส่วนที่เป็นร่างกายและ เส้นผ่าไว้ เมื่อเราปรุกระดาษอันแรกเสร็จ เราก็ทากกระดาษปิดส่วนใบหน้าและส่วน

เสื้อผ้า เพื่อที่จะปรูส่วนร่างกาย และเมื่อเราปรูส่วนร่างกายเสร็จแล้ว เราก็ต้อง
ปิดส่วนใบหน้าและร่างกาย เพื่อที่จะให้ไค้ส่วนเสื้อผ้าต่อไป

ในการหมุนโรเนียวภาพที่ปรูนั้น ก็ต้องหมุนโรเนียวแบบใช้พิมพ์ธรรมดา
ไม่ปนกับโรเนียวที่ใช้ชนิดแบบปรู หากว่าเราต้องการสีเดียว เราก็ต้องอัดโรเนียว
ของแต่ละอย่างละครั้ง หากจะใช้สีต่าง ๆ ก็ต้องเพิ่มตามจำนวนสี ฉะนั้นการหมุน
โรเนียวแต่ละครั้ง จึงต้องใช้กระดาษเป็นจำนวนมาก เนื่องจากกระดาษแรก ๆ ทำให้
ภาพเลอะเลือน ต่อมาเมื่อภาพเข้าที่แล้ว ภาพจะไม่เลอะเลือน หรือขาดคุณภาพที่ดี

นอกจากเสียกระดาษเป็นจำนวนมากแล้ว ก็ยังประสบปัญหาเกี่ยวกับการใช้เวลา
ด้วยเพราะตามธรรมดาจะโรเนียวกระดาษไม่ถึง 100 แผ่น ก็สามารถทำได้ไม่เกิน
เวลา 10 นาที หากโรเนียวที่มีทั้งภาพ และขาวรวม 2 สี ก็ต้องโรเนียว 2 ครั้ง
เสียเวลาอย่างน้อย 2 เท่า และเสียเวลาในการจัดหน้าอีก หากจะใช้สีต่าง ๆ เพิ่มขึ้น
ก็เสียเวลามากขึ้น ๆ ทั้งเวลาอัดโรเนียวและการจัดหน้าอีก

การเปลี่ยนสีในการอัดโรเนียว

ตามธรรมดาเครื่องโรเนียวส่วนมากมักจะใช้สีค่าเป็นมาตรฐาน ในการผลิต
กระดาษที่โคมมาจากโรเนียว วิธีใช้เติมหมึกค่าของการใช้โรเนียวนั้น ก็ใช้หลอดหมึก
ขนาดใหญ่เติมหมึกลงในรูของตุ๊กไม้ แล้วก็หมุนตุ๊กไม้ให้หมึกไค้ละเลงโดยทั่วถึงแล้วจึงนำ
กระดาษโคมมาทาบ

วิธีการใช้อัดโรเนียวสีก็ใช้เช่นเดียวกัน คือเพื่อความสะดวกเราไม่จำเป็นต้อง
ต้องใช้ตุ๊กไม้เก่าที่มีสีค่า และเราซื้อตุ๊กไม้อันใหม่ หรือจะใช้ตุ๊กไม้อันเดิมโดยการล้าง
หมึกค่าก็ได้ ส่วนสีอื่น ๆ ที่เหมือนกับหลอดของสีค่านั้น เราจะใช้สีแดง สีเขียว และสี
น้ำเงินก็ได้ ในการอัดโรเนียวแต่ละครั้ง เช่น เมื่อเราอัดโรเนียวด้วยหมึกสีค่าเสร็จแล้ว
เราก็ถอดตุ๊กไม้อันนั้นออกไป แล้วใส่ตุ๊กไม้อีกอันหนึ่งที่เรากต้องการสีใด ใส่ลงไปแทน แล้ว
จึงค่อยนำกระดาษโคมที่เป็นแม่แบบไปใส่ลงในเครื่อง เพื่อที่จะอัดโรเนียวต่อไป

การใช้ลูกไม้ใหม่นี้ เราสามารถที่จะใช้กระดาษไขแบบธรรมดา หรือกระดาษปรู๊ก็ก็ได้ แต่ต้องไม่ใช่ที่เดียวกัน คือใช้กันคนละครั้ง และหากเราต้องการอิทธิพลอื่น ๆ ก็ใช้วิธีการเปลี่ยนลูกไม้ในลักษณะนี้

สิ่งที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งในการอิทธิพลโดยลูกไม้สี คือสามารถทำให้เปลี่ยนสีรูป หรือตัวอักษร ที่อิทธิพลให้ได้ เช่นในครั้งแรกเราอิทธิพลด้วยสีแดง ต่อมาเราอิทธิพลด้วยสีเขียว ก็จะทำให้สีที่เราได้จากการอิทธิพลนั้นเป็นสีเหลือง

นั่นการใช้กราฟฟิคทั้งด้านการพิมพ์ การประดิษฐ์ตัวอักษร และการจัดแบบต่าง ๆ จึงมีความสำคัญทางด้านการประชาสัมพันธ์ โดยเฉพาะการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แบบการใช้เอกสารเผยแพร่ โดยใช้วิธีโรเนียวมาก ดังที่ได้อธิบายมาแล้ว

นิตยสาร

นิตยสารนั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการพิมพ์ และการพิมพ์นั้น หมายถึง การจำลองต้นฉบับอันหนึ่ง จะเป็นภาพหรือตัวหนังสือก็ตาม ออกเป็นจำนวนมาก ๆ เหมือน ๆ กัน บนวัสดุที่เป็นพื้นแบนหรือใกล้เคียงกับพื้นแบนด้วยการใช้เครื่องมือ และการพิมพ์นั้นเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการสื่อสารมวลชน และการประชาสัมพันธ์ เพราะการพิมพ์สามารถช่วยเผยแพร่ข่าวสารวิชาความรู้เผยแพร่ได้ และยังเป็นแหล่งที่รวบรวมรักษาไว้ซึ่งศิลปวิทยาการ จัดเป็นงานกราฟฟิคชนิดหนึ่ง เพราะประกอบด้วยตัวอักษร ภาพและมีลายเส้น เราสามารถสัมผัสมันได้ จากประสาททั้ง 5 และการสัมผัสในที่นี้หมายถึงการสัมผัสทางสายตา เนื่องจากเรามองเห็นมัน

นิเทศสารหรือแมกกาซีนนั้น แตกต่างกับหนังสือพิมพ์ตรงที่ หนังสือพิมพ์นั้น เป็นสิ่งพิมพ์ที่ไม่เย็บปก ออกเป็นระยะติดต่อกันไป จะเป็นรายวัน รายสองวัน หรือ รายห้าวันก็ได้ ถ้ามีคุณสมบัติดังกล่าว ส่วนนิเทศสารหรือแมกกาซีนนั้นไม่เย็บปก และ ไปในทางเสนอการบันเทิง การให้ความรู้ นวนิยาย หรือบางทีก็เป็นเรื่องราวต่างๆ นิเทศสารหรือแมกกาซีน อาจจะมีลักษณะระหว่างกลุ่มชนที่นิยมสิ่งนั้นโดยเฉพาะ เช่น นิเทศสารเกี่ยวกับปืน หรือนิเทศสารเกี่ยวกับการแข่งตัว และนิเทศสารบางอย่างคนอ่าน ก็อาจจะเป็นเพศหญิงเป็นส่วนใหญ่ หรือเพศชายเป็นส่วนใหญ่ นิเทศสารหรือแมกกาซีน จะมีขนาดหน้ายกนิตยแปลกแตกต่างกัน แล้วแต่นิเทศสารหรือแมกกาซีนนั้น ๆ เช่น สตรีสาร ก็มีขนาดนิตยกับหนังสือคิตัน แต่ก็ยังมีขนาดเท่ากับหนังสือขวัญเรือน ในขณะที่เดียวกันก็ติดกับ หนังสือป๊ออาร์ เป็นต้น

การพิมพ์นิเทศสารหรือแมกกาซีนนั้น ก็ไม่แตกต่างกับการพิมพ์หนังสือพิมพ์ เท่าไรนัก ที่นิตยแปลกแตกต่างกันก็คือ นิเทศสารหรือแมกกาซีน ส่วนมากมักจะมีภาพสี ปะปนในเล่ม เช่น รูปแฟชั่น หรือรูปสถานที่ หรือรูปเกี่ยวกับผู้เป็นปก ตลอดจนการ โฆษณา

การคัดเลือกสิ่งตีพิมพ์

กระดาษเป็นวัสดุที่สำคัญที่สุดของการพิมพ์ กระดาษที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมี หลายประเภท และมีความแตกต่างทั้งด้านของสี ความหนา ความเรียบ ความมัน และอื่น ๆ ทางด้านการพิมพ์นั้นประการแรกต้องคำนึงถึงคุณสมบัติของกระดาษดังนี้คือ

1. สีและความขาว เป็นคุณสมบัติพื้นฐานของกระดาษ เพราะเป็น สิ่งที่มีผลต่อการมองเห็นมากที่สุด กระดาษที่มีความขาว หรือสีต่างกัน เมื่อนำมา พิมพ์ด้วยหมึกสีเดียวกัน จะปรากฏว่ามีความแตกต่างกันมากอย่างเห็นได้ชัด ยิ่งใน การพิมพ์ภาพสีก็จะยิ่งเห็นความแตกต่างกันมากยิ่งขึ้น

การที่จะพิมพ์งานให้โดดเด่นออกมาเป็นที่พอใจ ต้องมีสิ่งประกอบสำคัญ , อย่างน้อยคือ หมึกพิมพ์ แม่พิมพ์ และกระดาษ ทั้งสามสิ่งนี้จะต้องสัมพันธ์กัน และมีคุณสมบัติเหมาะสมที่สุด สำหรับกระดาษนั้นยังมีความขาวมากก็ยิ่ง (CONTRAST ในการพิมพ์มาก) ซึ่งจะเป็นผลในภาพที่พิมพ์ออกมามีความเด่นชัดสวยงามยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการพิมพ์ภาพสอดสี ดังนั้นในการพิจารณาเลือกใช้กระดาษที่เหมาะสมทั้งด้านคุณภาพและราคาจึงเป็นเรื่องสำคัญ

2. ความทึบแสง (OPACITY) คือการที่กระดาษจะยอมให้ภาพที่พิมพ์ทางด้านหนึ่งไปปรากฏอีกด้านหนึ่งมากน้อยเพียงใด ถ้ากระดาษที่มีความทึบแสงสูงเราจะมองไม่เห็นร่องรอยของภาพที่มีอยู่อีกด้านหนึ่งเลย ความทึบแสงของกระดาษขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น ชนิดเยื่อของกระดาษ ความหนา และสารผสมในเนื้อกระดาษ กระดาษที่ดีควรมีความทึบแสงพอที่จะไม่ทำให้มองเห็นเงาของภาพอีกด้านหนึ่งได้

กระดาษที่มีความทึบแสงน้อย จะเกิดผลเสียหลายคือ

- ก. ภาพที่อยู่ด้านหนึ่งสามารถมองเห็นอีกด้านหนึ่งได้ง่าย
- ข. หมึกพิมพ์จะแพร่เข้ากระจายเนื้อกระดาษได้มากกว่ากระดาษที่มีความทึบแสงมาก
- ค. ทำให้ภาพที่เด่นชัดคม ลดน้อยลงเนื่องจากมีสีหมึกของด้านตรงกันข้ามปรากฏเป็นพื้นอยู่
- ง. จะทำให้ไม่สามารถปล่อยหมึกถึงขีดที่ต้องการ ไม่ได้เติมที่ ทั้งนี้เพราะท้องระวางไม่ให้เกิดภาพที่อยู่ด้านหนึ่งสามารถมองเห็นจากอีกด้านหนึ่งได้ง่าย

3. ความเรียบของแผ่น มีความสำคัญในระบบการพิมพ์ทุกชนิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งพิมพ์ออฟเซต และกราเวียร์ เพราะทั้งสองระบบนี้ จุดที่มีการถ่ายภาพลงบนกระดาษ จะเป็นแถบยาวเล็ก ๆ ตลอดแนว ซึ่งในสภาพเช่นนี้หากกระดาษไม่ราบเรียบเป็นแนวเดียวกันตลอดเช่น โคง, งอ, หรือเป็นคลื่นแล้วก็จะยับยั้ง หรือพิมพ์ไม่ตรงตามตำแหน่งที่ต้องการ

การที่กระดาษจะมีลักษณะไม่ราบเรียบได้นั้น อาจเกิดจากสาเหตุหลายประการ เช่น บริเวณขอบคลายความชื้นให้กับอากาศ จะทำให้บริเวณขอบหดตัวมากกว่าตรงกลาง จึงโค้งงอเมื่อนำไปพิมพ์ นอกนั้นก็ยับยั้งตรงกลาง หรือบริเวณขอบรับความชื้นจากอากาศมากเกินไป ซึ่งเมื่อนำไปพิมพ์จะทำให้เกิดมีรอยยับหรือย่นบริเวณขอบ

4. ความเรียบของผิว มีความสำคัญโดยตรงกับคุณภาพของงานพิมพ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพิมพ์ภาพสกรีน ยิ่งมีความเรียบมากก็สามารถพิมพ์สกรีนที่มีความละเอียดมาก ๆ ได้ เพราะทุกส่วนของภาพสกรีนสามารถเกิดภาพบนกระดาษได้ โดยไม่มีจุดหมึกหรือเม็คสกรีนไม่สัมพันธ์ เนื่องจากหลุมบ่ออันเกิดจากความไม่เรียบต่าง ๆ โดยใช้แรงกดในการพิมพ์และหมึกน้อยที่สุด ซึ่งต่างกับกระดาษไม่เรียบ ที่ต้องแรงกดในการพิมพ์ และปริมาณหมึกให้เพิ่มขึ้น จึงจะทำให้ภาพติดบนกระดาษได้ทุกส่วน ทำให้เม็คสกรีนบวมภาพจึงไม่ค่อยชัด อาจเกิดการอุดตันของสกรีนได้ง่าย นอกจากนี้แล้วกระดาษที่มีความเรียบและความแน่นมากยังต้องการปริมาณหมึกพิมพ์ในการพิมพ์เพื่อให้ได้ความเข้มของหมึกที่น้อยกว่ากระดาษหยาบกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพิมพ์ออฟเซต

5. การกระจายตัวของเส้นใย กระดาษนั้นประกอบด้วยเส้นใย และส่วนประกอบอื่น ๆ กระดาษที่ดีควรมีเส้นใยแพร่กระจายอย่างสม่ำเสมอทั้งแผ่น ซึ่งอาจสังเกตจากความสม่ำเสมอแล้ว ก็จะปรากฏเป็นเหมือนแผ่นโปร่งใสเสมอทั่วทั้งแผ่น แต่ถ้าไม่สม่ำเสมอก็จะเห็นเป็นหย่อม ๆ ปรากฏทั่วไป

กระดาษที่มีเส้นใยกระจายตัวไม่สม่ำเสมอจะทำให้เกิดการขุ่นหมึกหรือน้ำมันผสมหมึก เป็นไปอย่างไม่สม่ำเสมอ และถ้าเป็นมากก็จะเป็นได้อย่างชัดเจน หรือบางทีอาจจะทำให้เกิดรอยค่างเป็นจ้ำ ๆ นอกจากนี้แล้วการกระจายตัวของเส้นใยที่ไม่สม่ำเสมอจะเป็นผลให้ความเหนียว และความต้านทานต่อแรงดึงขาดของกระดาษลดลงอย่างมากด้วย

นอกจากนั้นคุณสมบัติของกระดาษก็ยังมีอีกเช่น ขนาดความหนาของกระดาษ ความมันของกระดาษ ความพรุน ความหนาแน่นต่าง ๆ และความต้องการปริมาณหมึกของกระดาษในการพิมพ์แต่ละครั้งต่อกระดาษชนิดนั้น ๆ ด้วย

การผลิตภาพโฆษณา หรือป้ายโฆษณา (POSTER)

ในปัจจุบันภาพโฆษณาได้เป็นที่นิยมในด้านการประชาสัมพันธ์มาก เนื่องจากการจราจรมีปัญหาเรื่องรถติด และในขณะที่เดียวกันก็มีถนนเพิ่มขึ้นมาหลายสายและจำนวนรถเพิ่มขึ้นมาจากเดิมมาก

จากการที่การจราจรติดขัด และจำนวนรถเพิ่มขึ้นกว่าเดิมเป็นจำนวนมากนี้เอง ทำให้คนต้องนั่งอยู่ในรถตามถนน หรือตามสี่แยกต่าง ๆ และเมื่ออยู่ในรถหากไม่อ่านหนังสือแล้วก็ฟังเพลงหรือนั่งมองสภาพรอบตัว เมื่อมีภาพโฆษณาติดไว้นั้น ก็จะทำให้คนได้มองภาพนั้น ในวันหนึ่ง ๆ ก็จะมีคนที่อยู่ในรถอาจจะเป็นคนเคี้ยวหรือมากกว่านั้นเห็นภาพโฆษณามากขึ้น และทราบข้อความที่อยู่ในสภาพโฆษณานั้น

ป้ายโฆษณาที่ดี ควรมีคำประกอบสั้น ๆ เพื่อให้ผู้พบเห็นเมื่อพบแล้วได้มีความสนใจทันที และอยากทราบว่าใครกล่าวถึงอะไร มีวัตถุประสงค์อย่างไร ดังนั้นป้ายหรือภาพโฆษณาโดยทั่วไป จึงต้องใช้สิ่งที่เข้ามาดึงดูดสายตา สิ่งนั้นอาจจะเป็นภาพตัวอักษรสี หรือลายเส้น ที่ช่วยให้สะดุดสายตา

การฉลิตป้ายโฆษณา นั้น สามารถช่วยในด้านการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ มาก เพราะเป็นการดึงดูดความสนใจของคนที่ได้พบเห็น เนื่องจากว่าหากเรามีการฉลิตป้ายโฆษณา ที่มีสีสันและภาพเป็นที่น่าสนใจแล้ว ก็จะเป็นผลที่พลอยดึงดูดให้คนไข้มอง เป็นระยะเวลาานหรือมองหลายหนจะจำภาพนี้ได้อย่างไรก็ตามในการฉลิตป้ายโฆษณานั้น เราควรคำนึงถึง

ก. รูปแบบ ประการแรกเราจำเป็นต้องรู้เสียก่อนว่าแบบที่เราจะเขียนนั้น เป็นรูปร่างหรือเป็นลักษณะใด แล้วจึงค่อยพิจารณาว่า ควรจะเขียนหรือวาดภาพนั้น หากเราจะเขียนภาพหรือวาดภาพไม่รู้แบบฟอร์มแล้ว ภาพที่จะไ้มาก็จะไ้มาโดยไม่มีแบบแผนอะไรเลย ฟอร์มต่าง ๆ ก็จำพวกเช่น รูปเครื่องหมายของสถาบัน หรือรูปของตัวอักษรทรงต่าง ๆ เป็นต้น

ข. แสงและเงา แสงและเงาก็จำเป็นสำหรับป้ายโฆษณาเพื่อให้เห็นสนใจ เรามองเห็นแสง ซึ่งทำให้มีทัศนียภาพให้เรามองเห็น ระยะทางเป็นระยะ นอกจากนั้นทัศนียภาพของแสงก็คือหากไม่มีแสงแล้วมนุษย์ไม่สามารถมองเห็นได้

ค. ทัศนียภาพ หลักของทัศนียภาพก็คือ สายตาของคนเรามองอะไรจะต้องมีจุดรวมของสายตา

ง. สถานที่ติดตั้งรูป การติดตั้งในสถานที่สาธารณะที่ย่านไปผ่านมาเป็นจำนวนมาก และเป็นข้อความที่เสียเวลา คือ อ่านแล้วเข้าใจ และนำสิ่งที่ เป็นจุดมุ่งหมายไปเขียนเด่นกว่าข้อความอื่น ๆ หากเป็นไปได้ควรใช้ข้อความกระชับรัดกุม และการพิจารณาว่าที่สาธารณะนั้นควรจะติดป้ายโฆษณาขนาดใหญ่ ส่วนมากแล้วจะมีขนาด 5 + 7 เมตร

การใช้ป้ายโฆษณาชวน

ในการที่จะต้องการเผยแพร่ให้คนได้สนใจบางอย่าง เราไม่สามารถที่จะใช้ป้ายโปสเตอร์ขนาดใหญ่ได้ ทั้งนี้เนื่องจากสาเหตุดังนี้

ก. ป้ายโฆษณา นั้น เป็นป้ายขนาดใหญ่ ต้องใช้เนื้อที่มาก และยังคงระวังฝนและลม แม้ที่เราจะหาที่ยึดไว้แน่น หรือบางที่ต้องเจาะผ้าเพื่อให้อึดแน่นแต่สภาพการติดตั้งนั้น ก็ยังประสบปัญหาเรื่องเกี่ยวกับดินฟ้าอากาศ ทำให้มีการล้มบ่อย ๆ นอกจากนั้น เมื่อป้ายโฆษณาใหญ่ ใช้เนื้อที่มากก็จะเกะกะ และก่อให้เกิดอันตรายได้

ข. การทำป้ายโฆษณานั้นต้องลงทุนมาก โดยเฉพาะป้ายขนาดใหญ่ ก็จะต้องมีการเขียนตัวอักษร หรือการวาดภาพ ต้องลงทุน และใช้เวลาในการผลิตขึ้นมา มาก นอกจากนั้นยังต้องติดต่อกับเจ้าของสถานที่เพื่อขอดัดตัว ต้องขออนุญาตจากเขตหรือหน่วยราชการที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการขอดัดป้ายโฆษณา ไม่ว่าจะตามร้านหรือตามสถานที่สาธารณะ

การติดป้ายโฆษณาและการแขวนผ้านั้นควรคำนึงถึง

ก. จุดทั้งหมดควรจะเป็นจุดแห่งความสนใจจุดเดียว เช่น ภาพของทางรถไฟที่ขนานกันจนมรรจบเป็นเส้นที่จุดหนึ่ง ๆ หรือไม่

ข. การจุดรวมโฆษณาทั้งสองข้าง เช่น กล้องซอรัค ที่จะมองเห็นทั้งสองด้านจะดีหรือไม่

ค. ควรจะมองจุดโฆษณานั้นจะมองจากที่ต่ำหรือที่สูง

นอกจากนี้ควรพิจารณาลักษณะการมอง เรามองจากที่ไหน เนื่องจากการมองของคนมองได้หลายทาง เช่น มองจากระดับต่ำ หากนั่งมองหรือยืนมองก็จะมองระดับต่ำกว่าสายตา

การเขียนภาพโฆษณาในสถาบันศึกษา ส่วนมากจะเป็นการใช้กระดานขาว และใช้สีต่าง ๆ เขียนข้อความหรือวาดภาพลงในกระดานนั้น โดยมีขนาดตั้งแต่ 8" x 12" ขึ้นไปจนกระทั่งถึง 22" x 30" นอกจากนั้นใช้วิธีเขียนบนแผ่นกระดานดำ หรือไม่ก็ใช้สีขาวเขียนทับลงบนกระดานสีดำ ตามขนาดแตกต่างกัน

ในการเขียนภาพโฆษณาในสภาพธรรมดา ๆ แล้วเราควรเขียนโดย
วิธีดังนี้

ก. การเขียนภาพนั้นเราควรจะใช้อะไรเขียน เพราะการเขียนมีวัสดุ
ที่เราใช้ได้หลายอย่าง เช่น ดินสอ ปัจจุบันมีหลายชนิดและแบ่งเกรดต่าง ๆ มีตั้งแต่
บาง ๆ จนกระทั่งชนิดสีหนามาก นอกนั้นก็ยังมีปากกา อันมีวิวัฒนาการจากขนนก และ
มีแบบต่าง ๆ เช่น หัวดก หัวกลม เรียกกันตามแบบต่าง ๆ และขนาดต่าง ๆ

ข. น้ำหมึก ซึ่งมีหลายสี การเรียกร้องให้คนสนใจป้ายโฆษณาก็ใช้สี
ต่าง ๆ ที่เราคิดว่าเลือกแล้วคนจะสนใจได้

ค. สี น้มน้ำวัน ๆ สีก็จะมีบทบาทในการสร้างป้ายโฆษณาหรือผ้าแขวนมากขึ้น
ในบางครั้งก็ยังมีคนนำสีไปใช้ในกระดาษโฆษณาธรรมดา ๆ และน้ำวัน ๆ สีก็จะมีราคา
แพงมากขึ้น อย่างไรก็ตามสีบางอย่างก็สะท้อนแสง และสีบางสีก็เป็นจุดเด่นใครที่พบเห็น
ก็ยิ่งสะดุดตา

ง. น้ำยาดลบสี ในบางครั้งป้ายโฆษณาอาจมีการฉีกขาด เช่นสถานที่หรือ
วันที่เราก็คงสามารถใช้ SPAY ไปฉีกเพื่อลบ แล้วก็เขียนข้อความที่เราต้องการเติมลงไป
นอกจากนั้นเราก็คงหาสิ่งประกอบกรเขียน อันได้แก่ ไม้ตี ไม้ฉาก ไม้สามเหลี่ยม
หรือไม้บรรทัด

ส่วนการใช้สีนั้น ก็แยกออกเป็นหลายอย่าง เช่น สีโปสเตอร์ สีน้ำมัน สีน้ำ
แห้งนี้ขึ้นอยู่กับวัสดุที่เราจะเขียน ซึ่งได้แก่กระดาษ อันประกอบด้วยกระดาษปอนด์ กระดาษ
หนังสือพิมพ์ กระดาษอาร์ต กระดาษนิวปรินส์ กระดาษชนมัตริ กระดาษปริญญาบัตร
กระดาษสีน้ำมัน เป็นต้น ส่วนภาพก็มีผ้าคีย์ และผ้าสำหรับเขียนภาพ

การเขียนผ้าโฆษณา
และป้ายโฆษณา

การจัดนิทรรศการ

การจัดนิทรรศการคือ การแสดงผลงานในเรื่องที่จะเผยแพร่ให้แก่ผู้มาชมเรื่องราวที่เรากำหนดไว้นั้น โดยที่การจัดนิทรรศการนั้น จะมาในรูปของภาพและบรรยายเรื่องหรือแสดงนิทรรศการโดยใช้ภาพยนตร์ก็ดี ตลอดจนกระทั่งแสดงผลงานโดยอาจจะมีเอกสารคู่มือประกอบด้วย

อย่างไรก็ดีการจัดนิทรรศการทั่ว ๆ ไปแล้ว ส่วนใหญ่จะเป็นเกี่ยวกับการศึกษา และการให้ความรู้มากกว่าการจัดนิทรรศการแสดงสินค้าของบริษัทห้างร้าน ซึ่งการจัดประเภทหลังนี้มุ่งไปในทางธุรกิจและต้องการเผยแพร่สินค้าของตนมากกว่ามุ่งไปในทางจัดนิทรรศการ ซึ่งจะให้ความรู้ และรองลงมาก็คือความเพลิดเพลินในตัวเอง

ทางด้านการศึกษาระดับมัธยมศึกษา นั้น การจัดนิทรรศการจะเป็นส่วนสำคัญในค่านประสพการเรียนให้กับนักเรียน โดยชักจูงความสนใจ และเข้าใจบทเรียนมากขึ้น และการจัดนิทรรศการนั้นก็ให้ประโยชน์กับการศึกษามากแล้ว

การผลิตในการจัดนิทรรศการนั้น มักจะนำประเภทเช่น ภาพถ่าย ภาพวาด แผนภูมิ และหุ่นจำลอง เป็นต้น

อย่างไรก็ตามในการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับวิชาการแล้ว ก็ควรจะเตรียมวัสดุที่จะต้องการประกอบสิ่งต่าง ๆ ให้เข้าใจง่าย ซึ่งทำให้ได้ผลตามที่มุ่งหมายไว้ใน การนำวัสดุออกแสดงนี้ ส่วนมากผู้ผลิตได้แก่นักเรียน และครูในสถาบันนั้นนั่นเอง การผลิตก็ดี หรือการสร้างสรรสิ่งใหม่ ๆ ก็ดี อาจจะนำทางค่านศิลป์เข้ามาช่วย ทั้งนี้เนื่องจากการแสดงนิทรรศการนั้น ไม่ได้แสดงเพียงหน่วยงานของเรา ตรงกันข้ามอาจจะจัดเป็นภาควิชา หรือของโรงเรียนแยกก็ได้ ฉะนั้นจึงเป็นการรวบรวมความคิดและความสามารถทางค่านวิชาการ ค่านศิลปะ ค่านการสร้างสรร ค่านการร่วมจิตร่วมใจกัน และทางค่านการประสานงานกัน

สตีกเกอร์

ทุกวันนี้สตีกเกอร์กำลังได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการนำมาใช้ในการเสริมความงามเครื่องใช้ส่วนตัว หรือจะนำมาเป็นสินค้าและแม้กระทั่งในการอุตสาหกรรมก็ยังมีการนำสตีกเกอร์มาใช้ ทั้งนี้เนื่องจากสตีกเกอร์เป็นวัสดุที่ให้ความสะดวก และมีชนิดหรือแบบต่าง ๆ ให้เลือกใช้ได้มากมายพร้อมกันนี้การนำสตีกเกอร์มาใช้ก็ไม่จำเป็นจะต้องเป็นผู้มีความสามารถพิเศษแต่อย่างใด เพียงแค่ขอให้มีความตั้งใจเล็กน้อยเท่านั้นก็สามารถทำได้อย่างสบาย และการแต่งให้สวยด้วยสตีกเกอร์นั้นนอกจากจะทำให้ดูง่าย ๆ แล้ว ยังเป็นการสร้างความประหยัคและก่อให้เกิดความภูมิใจในผลงานยามว่างของตัวเองอีกด้วย

ชนิดของสตีกเกอร์

ก่อนที่จะเรามาคุยกันถึงตกแต่งหรือสร้างชวคหลายด้วยสตีกเกอร์ เรา น่าจะมาทำความเข้าใจกับสตีกเกอร์กันเสียก่อน เพื่อเวลาจะเลือกซื้อมาใช้เราจะได้เลือกถูกกับจุดประสงค์ของงาน ซึ่งจะยังประโยชน์ในด้านของความประหยัคด้วย สำหรับชนิดของสตีกเกอร์อาจแบ่งได้ง่าย ๆ ตามลักษณะของมันได้ 4 ชนิดด้วยกันคือ

1. สตีกเกอร์กระดาษ เห็นชื่อก็แทบไม่ต้องอธิบายกันมาก เพราะรู้อยู่แน่ ๆ แล้วว่าทำด้วยกระดาษ แต่ก็จะมีผิวหน้าของสตีกเกอร์ต่าง ๆ กันไป บางตามลักษณะการใช้งาน ซึ่งก็ยังอาจจะสังเกตได้ง่ายว่ากระดาษสตีกเกอร์ชนิดนี้จะมีอายุการใช้งานสั้นและมีราคาถูก ส่วนใหญ่ใช้กับงานแบบชั่วคราว เช่น สตีกเกอร์ที่นำมาใช้เขียนติดราคาสินค้า เป็นต้น

2. สติกเกอร์ผ้า สติกเกอร์ชนิดนี้ส่วนใหญ่ที่มีขายอยู่ทำด้วยผ้าซาติน และมีอายุการใช้งานยาวนานกว่าแบบกระดาษ คือประมาณ 1 - 2 ปี ดังนั้นมักจะมีการเย็บติดกับพื้นที่ที่ติดสติกเกอร์อีกชั้น สติกเกอร์ผ้า มักจะถูกนำมาใช้ในงานด้านอุตสาหกรรม เช่น การนำมาใช้เป็นตรา หรือ ยี่ห้อของเสื้อผ้า เป็นต้น

3. สติกเกอร์พลาสติก สติกเกอร์พลาสติกนี้ทำด้วยสารพลาสติก ทำให้มีอายุการใช้งานและมีความคงทนมากกว่าสติกเกอร์ทั้ง 2 ชนิดแรก สติกเกอร์พลาสติกยังแบ่งย่อยตามส่วนผสมของพลาสติกออกเป็น 2 ชนิดคือ

ก. สติกเกอร์ไวเนล สติกเกอร์พลาสติกชนิดนี้มีลักษณะเหมือนกับแผ่นพลาสติกบาง ๆ ที่เรารู้จักกันดีทั่วไป และมีคุณสมบัติที่ดีที่สุดในบรรดาสติกเกอร์ทั้งหมด เพราะมีอายุการใช้งานยาวนานและคงทนมาก นอกจากนี้ยังมีคุณสมบัติพิเศษอีกประการ คือ สามารถยึดได้เล็กน้อย (ทั้งนี้แล้วแต่จะเลือกใช้คุณสมบัติชนิดไหน) ทั้งนี้เนื่องจากเนื้อสติกเกอร์มีความเหนียวมาก การใช้งานของสติกเกอร์ชนิดนี้นิยมใช้ในงานตกแต่ง ที่ต้องการความคงทน สำหรับข้อสังเกตในการเลือกซื้อสติกเกอร์ชนิดนี้ มีง่าย 2 ประการคือ

1. ใหญ่จากความบางของสติกเกอร์

2. ใหญ่จากความแน่น (หรือเหนียว) ของมวลสติกเกอร์

หากว่าสติกเกอร์ใดที่มีคุณสมบัติ 2 ประการดังกล่าวอยู่มากก็แสดงว่าเป็นสติกเกอร์ที่ดี ส่วนใหญ่ของการนำสติกเกอร์ชนิดนี้ไปใช้งาน จะใช้ทำโฆษณาตามตู้โชว์สินค้า หรือใช้ติดทำลวดลายของรถ เป็นต้น

ข. สติ๊กเกอร์ฟรอยด์ สติ๊กเกอร์ชนิดนี้มีส่วนผสมของสารจำพวก พี.วี.ซี. อยู่ ทำให้มีลักษณะแวววาวคล้ายโลหะ ซึ่งเหมาะสำหรับใช้กับงานโฆษณาที่ต้องการดึงดูดความสนใจ หรือใช้ในงานที่ต้องการสร้างความรู้สึกว้าวุ่นเป็นโลหะ แต่ทั้งนี้ การนำสติ๊กเกอร์ชนิดนี้มาใช้จะต้องไม่คำนึงถึงคุณภาพมากนัก เนื่องจากสติ๊กเกอร์มีความเปราะจนนำมาพับงอไม่ได้ และมีอายุการใช้งานสั้นกว่าแบบไวเนล สติ๊กเกอร์ชนิดนี้เช่น พิล์มกรองแสง เป็นต้น

4. สติ๊กเกอร์สะท้อนแสง สติ๊กเกอร์ชนิดนี้เป็นสติ๊กเกอร์แบบพิเศษที่ผลิตออกมาใช้ในงานที่ต้องการการสะท้อนแสง ซึ่งยังแบ่งย่อยไปตามชนิดดังนี้

ก. ฟลูออเรสเซนต์ไวเนล สติ๊กเกอร์ชนิดนี้จะสะท้อนแสงเฉพาะในเวลากลางวันเท่านั้น และมีคุณสมบัติที่มาก การใช้จะต้องติดตั้งในที่แสงแดดส่องไม่ถึง สำหรับอายุการใช้งานจะไม่เกิน 2 ปี

ข. พลาสติกไวเนลแผ่น สติ๊กเกอร์ชนิดนี้จะสะท้อนแสงในเวลากลางวัน ซึ่งการสะท้อนแสงนี้มาจากการฝังลูกแก้วเม็ดเล็ก ๆ ลงในเนื้อสติ๊กเกอร์ ทำให้เมื่อมีแสงมากระทบจะสะท้อนแสงแบบปริซึม การใช้งานมักจะทำเป็นสัญญาณการจราจร เช่นสติ๊กเกอร์ที่ติดไว้ท้ายรถ เป็นต้น

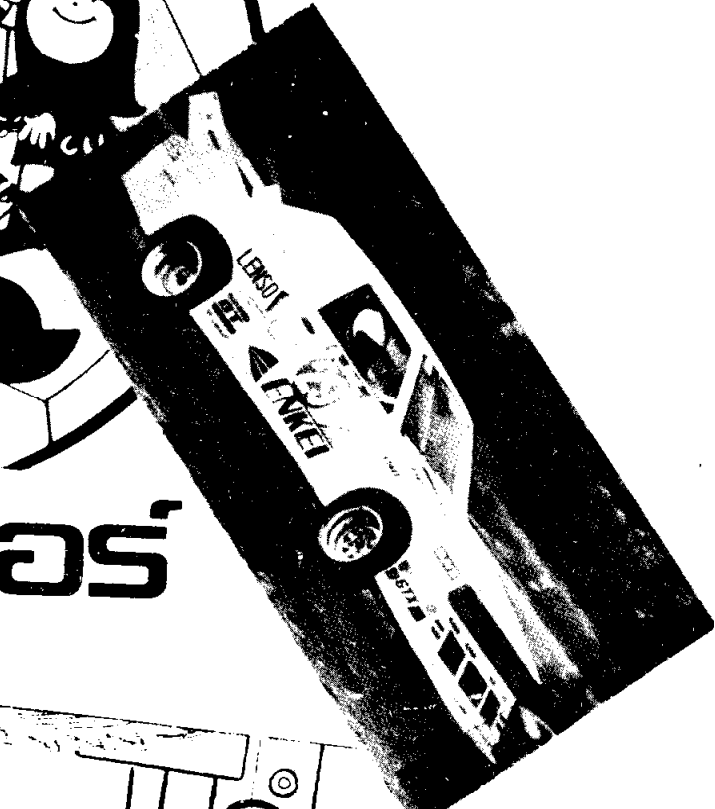
ค. พลาสติกไซค์ สติ๊กเกอร์ชนิดนี้มักจะเป็นแผ่นพลาสติกหนาและไม่มีกาวด้านหลัง มักจะใช้เย็บติดกับเครื่องใช้เช่น กระเป๋า หรือ เสื้อผ้า เพื่อให้มีการสะท้อนแสงในเวลากลางวัน

ง. ฝาสะท้อนแสง สติกเกอร์ชนิดนี้ยังแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือแบบมีเนื้อเป็นลูกแก้ว ซึ่งจะมีการสะท้อนแสงได้ดีมาก กับอีกแบบจะมีลูกแก้ว ฉาบอยู่บนผิวหน้าเท่านั้น ซึ่งชนิดนี้จะมีการสะท้อนแสงน้อยกว่าแบบแรก และจะ ดูกล้าไม่ได้ เพราะจะเสื่อมสภาพเร็ว

นอกจากจะทำความเข้าใจกับชนิดของสติกเกอร์กันไปแล้ว ก็ยังมี ข้อสังเกตในการรู้จักกับคุณสมบัติที่ดีของสติกเกอร์อีกประการคือ กาวที่ใช้ อยู่ ด้านหลังของสติกเกอร์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ชนิดคือ

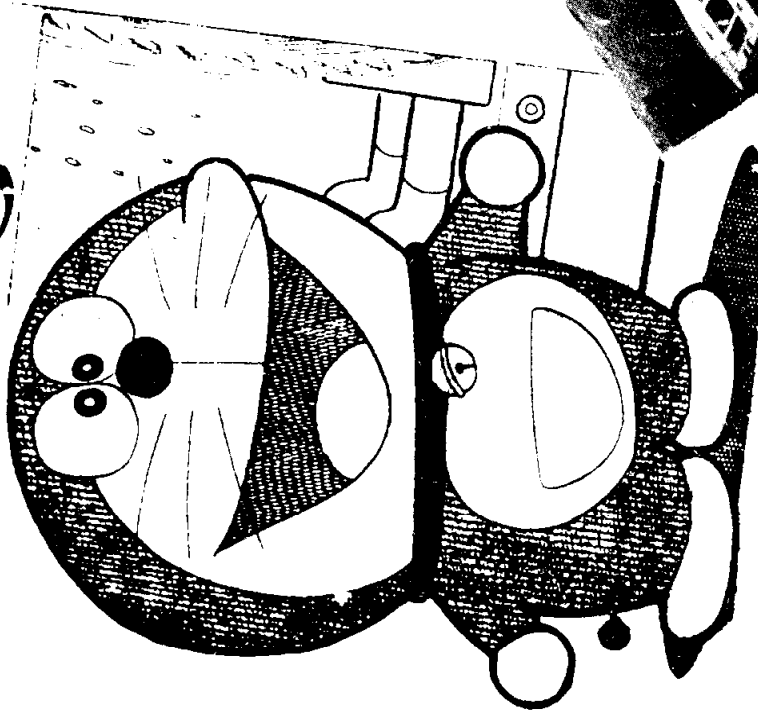
1. กาวยางน้ำ เป็นกาวที่เหมาะสมสำหรับการใช้งานชั่วคราว- ชั่วคราว เนื่องจากไม่มีความเหนียวมากนัก การสังเกตการกาวชนิดนี้ได้ง่าย คือ มักจะมีกาวเลอะออกมาติดอยู่บนผิวหน้าของสติกเกอร์ เมื่อเอามือลูจะ ออกได้โดยง่าย สติกเกอร์ที่ใช้กาวชนิดนี้เมื่อลอกออกจากพื้นที่ที่ติดไว้จะมีกาว เลอะอยู่บนพื้นพื้นนั้น

2. กาวอไคลติก เป็นกาวชนิดที่มีลักษณะใส และมีคุณสมบัติ คงทนมาก การสังเกตการกาวชนิดนี้จะเห็นได้ง่ายจากเมื่อลอกสติกเกอร์ออก จากกระดาษรองด้านหลัง จะสามารถมองเห็นสีของสติกเกอร์ได้ชัดเจนและ เรียบสะอาด และเมื่อลอกสติกเกอร์ที่ใช้กาวชนิดนี้ออกจากพื้นที่ที่เคยติด จะ ไม่มีกาวติดเลอะอยู่บนพื้นพื้นนั้นเลย (หรืออาจมีติดอยู่บ้างหากสติกเกอร์นั้น ติดทิ้งไว้เป็นเวลานานแล้ว)

สตีกเกอร์

Instagram*
nonon.sug
เมดอวัย

ปัจจุบันการทำสติกเกอร์นอกจากติดตามที่สาธารณะแล้ว การติดตามบ้าน และร้านอาหารตลอดจนกระทั่งรถยนต์หรือพาหนะต่าง ๆ ซึ่งในหนังสือกรังค์ปรีซ์ได้บอกวิธีพิมพ์ 5 อย่างคือ

1. วิธีคอร์ทสแตมปีง การสร้างลวดลายด้วยวิธีนี้เป็นการพิมพ์สติกเกอร์แบบหนึ่ง ซึ่งใช้บ้านเราไม่ค่อยจะใช้กันมากนัก แต่หากไม่ใช้การพิมพ์บนสติกเกอร์แล้วก็รู้จักกันดี นั่นคือการพิมพ์แบบใช้สีทองที่พบในบัตรเชิญงานมงคลต่าง ๆ การพิมพ์ด้วยวิธีคอร์ทสแตมปีงต้องใช้สีพิเศษและใช้ความร้อนช่วย ดังนั้นการสร้างลวดลายให้สติกเกอร์ด้วยวิธีนี้จึงต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง แต่ลวดลายที่ออกมาซึ่งเป็นสีทองจะมีลักษณะแวววาวทำให้ดูหรูหรา
2. วิธีพิมพ์ออฟเซต สำหรับวิธีพิมพ์แบบนี้ทุกคนคงรู้จักกันดี แต่คงสงสัยไม่ใ้ว่าสามารถพิมพ์สติกเกอร์ได้หรือ ความจริงสามารถนำสติกเกอร์มาพิมพ์ได้ แต่ต้องใช้สติกเกอร์ที่หนาเท่ากันตลอดทั้งแผ่นและมีมวลหนาแน่นกว่าสติกเกอร์ทั่วไป การพิมพ์สติกเกอร์ด้วยวิธีนี้ต้องทำเป็นจำนวนมากจึงจะคุ้มกับค่าใช้จ่าย เนื่องจากต้องใช้เพลทเช่นเดียวกับการพิมพ์กระดาษ สำหรับข้อดีของการพิมพ์ด้วยวิธีนี้คือสามารถสร้างลวดลายที่เป็นภาพเหมือนและให้สีได้เช่นเดียวกับภาพถ่าย
3. วิธีพิมพ์อาร์เวีย วิธีพิมพ์แบบนี้คล้ายกับแบบออฟเซตมาก คือต้องใช้แผ่นพิมพ์ เพลท และต้องทำเป็นจำนวนมากเช่นเดียวกัน แต่ลวดลายที่ออกมามีความหยายนมากกว่า ทั้งนี้เนื่องจากหมึกหรือสีที่ใช้ต่างกัน และค่าใช้จ่ายในการพิมพ์ด้วยวิธีนี้จะต่ำกว่าวิธีออฟเซตเล็กน้อย สำหรับสติกเกอร์ที่พิมพ์ด้วยวิธีนี้มักนำไปใช้ในงานที่ไม่ต้องการความละเอียด เช่น ทำสติกเกอร์ติดราคาสินค้า ทำเครื่องหมายการค้าของสินค้าราคาถูก ๆ ฯลฯ

4. วิธีซิดส์กรีน การสร้างลวดลายสติ๊กเกอร์ด้วยวิธีนี้ นับเป็นวิธีพิมพ์ที่ง่ายที่สุด และนิยมใช้กันทั่วไป สำหรับวิธีการพิมพ์แบบนี้จะได้ทุกโคยละเอียดอีกครั้ง

5. วิธีปักหมึกเพิ่มสี นี่ก็เป็นการสร้างลวดลายสติ๊กเกอร์ที่ง่ายอีกแบบหนึ่ง ซึ่งไม่ต้องมีการพิมพ์เลย

คราวนี้เราก็ได้ทราบถึงวิธีต่าง ๆ ที่นิยมใช้ สำหรับสร้างลวดลายสติ๊กเกอร์ไปหมดแล้ว ซึ่งเราก็พอจะทราบว่าบางวิธีเช่น การพิมพ์ออฟเซต การเวียและคอร์ทสแคมบิงนั้น เป็นวิธีการที่ไม่เหมาะสำหรับจะทำเพียงจำนวนน้อย ดังนั้นเรามาพูดถึงเน้นเฉพาะ 2 วิธีที่เหลือเท่านั้น เพราะเมื่อได้ทราบถึงวิธีการทำแล้วก็สามารถใช้เวลาว่าง มาลองประดิษฐ์ประกอบทำได้ด้วยตัวเอง และใช้ต้นทุนเพียงไม่กี่สตางค์

การสร้างลวดลายบนสติ๊กเกอร์ด้วยวิธีซิดส์กรีน

ก่อนอื่นสำหรับขั้นตอนของการปฏิบัติด้วยวิธีนี้ ควรจะได้ทราบเสียก่อนว่าอุปกรณ์ที่จำเป็นมีอะไรบ้าง ซึ่งท่านที่ไม่เคยทราบมาก่อนถึงการซิดส์กรีน ก็อาจจะไม่ทราบเลยว่าอุปกรณ์แต่ละอย่างมีรูปร่างหน้าตาเป็นอย่างไร จะซื้อได้จากที่ไหนบ้าง

สำหรับอุปกรณ์จำเป็นที่ต้องใช้มีดังต่อไปนี้คือ

1. แม่พิมพ์
2. สีพิมพ์
3. ไม้ปากสี

ซึ่งอุปกรณ์ทั้ง 3 นี้ สามารถจะหาซื้อได้จากร้านรับทำซิลค์สกรีนทั่ว ๆ ไป และถ้าหากเป็นเขตกรุงเทพฯ ร้านขายของประเภทนี้ จะมีอยู่แถว ๆ เจริญผล ซึ่งมีอยู่หลายร้านที่เกี่ยว สำหรับอุปกรณ์ที่ต้องใช้อันแรกคือแม่พิมพ์นั้น - ถ้าหากเราอยากจะทำขึ้นเองก็ได้ แต่ถ้าจะทำเพียงครั้งเดียวก็ควรที่จะซื้อหรือจ้างให้ร้านเป็นผู้ทำให้ดีกว่า เพราะไม่ต้องยุ่งยากมากนัก และไม่ตองซื้ออุปกรณ์สำหรับทำแม่พิมพ์ให้เปลืองค่าใช้จ่าย ส่วนผู้ที่คิดว่าจะทำแม่พิมพ์หลาย ๆ อันก็น่าจะหัดทำเอง เพราะนอกจากจะได้ความรู้แล้วยังประหยัดค่าจ้างทำแม่พิมพ์ไปได้อีกพอสมควร

วิธีทำแม่พิมพ์

หากตัดสินใจแล้วว่า จะทำแม่พิมพ์เอง ก็ควรที่จะซื้ออุปกรณ์บางอย่างเพิ่มเติม เวลาไปซื้อสีพิมพ์และไม่ปากสีจากร้าน ซึ่งสิ่งที่ต้องซื้อหามาเพิ่มก็คือ

ผ้าสำหรับทำซิลค์สกรีน โดยทั่วไปผ้านี้จะมีอยู่หลายเบอร์ ดังนั้นก่อนที่จะซื้อ ควรพิจารณาก่อนว่า ลวดลายที่จะนำมาทำแบบพิมพ์นั้น มีรายละเอียดของลายมากน้อยเพียงไร เช่น ลวดลายนั้นมีตัวหนังสือขนาดเล็กอยู่มาก ก็ให้เลือกใช้ผ้าเบอร์มาก ๆ ประมาณเบอร์ 100 - 120 หากลวดลายนั้นมีตัวหนังสือใหญ่ ๆ ให้เลือกใช้ผ้าเบอร์น้อย ๆ ประมาณเบอร์ 70 - 90 เป็นต้น ดังนั้นหากลวดลายที่เลือกไม่มีรายละเอียดมากนัก ก็ไม่จำเป็นต้องใช้ผ้าเบอร์มาก ๆ เพราะราคาผ้าแพงกว่าเบอร์น้อย ๆ

เฟรมหรือกรอบ ควรใช้ไม้แบบหนาประมาณครึ่งนิ้ว นำมาตอกติดกันเป็นกรอบสี่เหลี่ยม และการเข้ากรอบควรวางให้ไม้เรียบเสมอกัน ส่วนขนาดของกรอบจะขึ้นอยู่กับขนาดของลวดลาย

น้ำยาสำหรับถ้ำาแบบ ซึ่งน้ำยานี้จะมีอยู่ 2 ส่วนคือ ถ้วน้ำยา
ไวแสง ซึ่งมีลักษณะเป็นน้ำสีเหลือง ๆ และถ้วน้ำยาพลาสติก ซึ่งมีลักษณะเป็น
น้ำสีเขียวหรือฟ้าซัน ๆ เมื่อซื้อมาแล้วอย่าเพิ่งผสมน้ำยาทั้ง 2 เข้าด้วยกัน
ควรแยกเก็บไว้คนละขวด และให้เก็บขวดไว้ในที่แสงแดดส่องไม่ถึง

เมื่อเตรียมอุปกรณ์ข้างต้นเรียบร้อยแล้ว ก็เริ่มขั้นตอนแรกด้วยการ
ซึ่งผ้าลงบนกรอบไม้ ในขั้นตอนนี้ต้องพยายามซึ่งผ้าให้ตึงมากที่สุด โดยการใช้ที่
เย็บกระดาษครึ่งผ้าไว้กับกรอบไม้ 2 ด้านที่อยู่ติดกันก่อน จากนั้นตั้งผ้าด้านตรงข้าม
กับที่เย็บติดไว้แล้วที่ละด้านให้ตึงมากที่สุด จึงค่อยใช้ที่เย็บกระดาษเย็บผ้าให้ติดกับกรอบ
เท่านั้นจะได้กรอบที่มีผ้าซึ่งตึงเอาไปใช้ได้เลย ขั้นตอนต่อมาคือจัดผสมน้ำยาสำหรับถ้ำา
แบบที่มีอยู่ 2 ส่วนเข้าด้วยกัน ซึ่งควรผสมในอัตราส่วนดังนี้ น้ำยาไวแสง 1 ส่วน

กับน้ำยาพลาสติก 4 ส่วน (ปริมาตร) และในการผสมต้องคนน้ำยาทั้ง 2 ให้เข้ากันสนิท (ต้องผสมน้ำยาในที่ที่ไม่มีแสงสว่างมากนัก) เมื่อน้ำยาเข้ากันดีแล้วนำไปฉาบลงบนผ้าที่ขึงอยู่บนกรอบ ข้อควรระวังในการฉาบน้ำยา คือต้องเกลี่ยให้มีความหนาสม่ำเสมอทั้งกรอบ จากนั้นรีบน้ำกรอบไปยังในที่มืดประมาณ 1 ชั่วโมง

ระหว่างที่กำลังรอให้กรอบแห้งนี้ เราก็นำมาเตรียมอุปกรณ์สำหรับถ่ายแม่พิมพ์ไว้เลย ซึ่งก็คือคู่มือหรือสไลด์ สำหรับการใช้สไลด์นั้นจะต้องให้ขนาดของสไลด์ ไม่เล็กกว่าขนาดของลวดลายที่จะนำมาถ่ายทำแม่พิมพ์มากนัก เพราะความเข้มของแสงที่อยู่ใกล้จุดศูนย์กลางสไลด์ออกไปจะน้อยลงเรื่อย ๆ ทำให้ส่วนของลวดลายที่เกินขนาดของสไลด์ เมื่อถ่ายเป็นแม่พิมพ์ออกมาแล้วไม่คมชัด ส่วนกรณีใช้คู่มือ ซึ่งในคู่มือเป็นหลอกนูนหลาย ๆ หลอกวางเรียงกัน ความเข้มของแสง ณ จุดต่าง ๆ บนลวดลายจะเท่ากันหมด จึงไม่ค่อยมีปัญหาเรื่องแม่พิมพ์ที่ออกมาไม่คมชัด

เกือบจะลืมพูดถึงลวดลายที่เลือกมาทำถ่ายทำแม่พิมพ์ ซึ่งลวดลายนี้จะต้องวาดลงบนกระดาษใส เช่น กระดาษใส หรือกระดาษเขียนแบบเป็นต้น และหมึกที่ใช้วาดก็ต้องเป็นหมึกสีค่าเสมอ ในกรณีที่ต้องการให้ลวดลายนั้นมีหลายสี ก็จะต้องวาดลวดลายส่วนที่จะพิมพ์แต่ละสีลงบนกระดาษใสสีละแผ่น และนำไปถ่ายทำเป็นแม่พิมพ์ตามจำนวนสีที่มีอยู่ในลวดลายนั้น ในกรณีที่ลวดลายนั้นเป็นภาพถ่ายก็จะต้องนำภาพถ่ายไปจ้างให้ร้านทำบดอัดหรือร้านถ่ายรูปถ่ายเป็นฟิล์มและขยายให้เท่าขนาดที่ต้องการเสียก่อน จึงจะนำมาทำแม่พิมพ์ได้

เมื่อได้อุปกรณ์และขั้นตอนข้างต้นที่เตรียมไว้พร้อมแล้ว คราวนี้ก็มาถึงการถ่ายแม่พิมพ์ซึ่งประการแรก ให้นำกระดาษใสที่วาดลวดลายเตรียมไว้มาวางลงบนกระดาษที่ขึงอยู่ระหว่างควางไฟและแบบ จากนั้นจึงนำกรอบผ้าที่ฉาบน้ำยาจนแห้ง

มาวางทับกระดาษใส และข้อสำคัญให้เอาคานหน้าของกรอบ (ที่มีผ้าซึ่งอยู่) วางทับกระดาษ พร้อมกับหาของหนัก ๆ เช่น หนังสือเล่มหนา ๆ มาวางทับด้านหลังของกรอบที่หงายขึ้นอีกชั้น แล้วเปิดไฟทำการอัดแม่พิมพ์โดยใช้เวลาประมาณ 3 - 4 นาที เมื่อครบ 3 นาที แล้วปิดไฟพร้อมกับรีบยกผ้าไปล้างน้ำ เพื่อให้หน้ายาที่ฉาบไว้หลุดออกเป็นรูปลวดลายที่ต้องการ เมื่อล้างหน้ายาออกหมดแล้วให้นำกรอบแม่พิมพ์ไปตั้งให้แห้งสนิท

สำหรับการนำแม่พิมพ์ที่ได้มาซึลค์สกรีน ก็เพียงแต่วางให้คานหน้าของแม่พิมพ์ทับลงบนสติกเกอร์ แล้วทักสีที่เตรียมไว้ใส่ลงบนผ้าที่อยู่ซึลค์กับกรอบอย่าเพิ่งให้สีสับไปบนลวดลายของแม่พิมพ์ จากนั้นใช้ไม้ปากสีปากให้สีที่ทงไว้ผ่านลวดลายสัก 2 เที้ยว สีที่ถูกไม้ปากกดผ่านผ้าก็จะไปติดอยู่บนสติกเกอร์เป็นลวดลายตามต้องการ และในกรณีที่ลวดลายนั้นต้องซึลค์สกรีนหลายสี เมื่อซึลค์สกรีนแรกไปแล้วให้ยกแม่พิมพ์ออก แล้วนำแม่พิมพ์ของสีต่อไปมาซึลค์ต่อ และในการนำแม่พิมพ์ของสีต่อจากสีแรกมาวางบนสติกเกอร์ เพื่อจะซึลค์สีต่อไปต้องพยายามระมัดระวังการวางแม่พิมพ์ให้มาก เพราะอาจทำให้ลวดลายนั้นเลื่อมทับกันหรือห่างกันไม่สวยงาม ซึ่งในการซึลค์หลาย ๆ สีควรเริ่มซึลค์ด้วยสีที่อ่อนที่สุดก่อนลวดลายไปสู่สีที่เข้มกว่า เพราะหากมีการเลื่อมทับกันบ้างสีเข้มที่ซึลค์ครั้งหลังสุดจะช่วยปกปิดส่วนที่ไม่เรียบร้อยไว้ได้บ้าง

การสร้างลวดลายด้วยวิธีปักพิมพ์เพิ่มสี

วิธีนี้นับเป็นวิธีที่ง่ายที่สุดในบรรดากการสร้างลวดลายสติกเกอร์ทั้งหมด และนิยมใช้กันมากในกรณีที่ต้องทำเพียงชิ้นเดียว หรือจำนวนน้อย ๆ เนื่องจากสามารถทำได้ด้วยอุปกรณ์เพียงไม่กี่ชิ้น เช่น ไม้บรรทัด วงเวียน และคัทเตอร์

เท่านั้นเอง สำหรับขั้นตอนในการทำก็เพียงแต่เมื่อเลือกลวดลายที่ต้องการได้แล้ว (ต้องพยายามหลีกเลี่ยงลวดลายที่มีรายละเอียดอยู่มาก เช่น ประเภทลายเส้น หรือที่มีจุดเล็ก ๆ ฯลฯ) ก็นำมาดอกลงบนสติกเกอร์ ซึ่งเรายึดเป็นสีพื้น จากนั้นก็ไปทักสติกเกอร์สีต่าง ๆ ที่จะนำมาใส่ลงในลวดลายบนสติกเกอร์พื้น และเมื่อทักสติกเกอร์สีต่าง ๆ มาทำเป็นลวดลายครบแล้ว ให้เอากระดาษสำหรับปะหน้าสติกเกอร์ปิดทับลวดลายนั้นอีกครั้ง ก็สามารถนำไปใช้ได้เลย จุดสำคัญของการสร้างลวดลายด้วยวิธีนี้คือการเลือกเอาสติกเกอร์สีใดเป็นสีพื้น ซึ่งมีหลักง่าย ๆ คือให้ยึดเอาสีที่มีเนื้อที่ในลวดลายนั้นมากที่สุดเป็นสีพื้น และในการทักสติกเกอร์ก็พยายามกรีดเฉาะเนื้อสติกเกอร์เท่านั้นให้ขาด อย่าให้ถึงกระดาษรองที่อยู่ด้านหลัง เพราะจะทำให้ลวดลายสติกเกอร์ออกมาไขว่ซาก

นิทรรศการและแผ่นพับ

สติ๊กเกอร์

ชื่อทางการเครื่องฉาย (FILMS)

เครื่องฉายนั้นจะสามารถใช้ได้เมื่อมีไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ใด ๆ ที่สามารถผลิตเป็นไฟฟ้าและสามารถให้เครื่องฉายทำงานได้ และในปัจจุบันเครื่องฉายก็มีบทบาทไม่น้อยทางการบันเทิง ด้านความรู้และด้านการแพทย์ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเครื่องมือของเครื่องฉายแต่ละชนิด ที่เป็นผลต่อกำนัน ๆ และแสงที่ใช้ในการฉายภาพนั้น ได้แก่ โปร่งแสง TRANSLUCENT โปร่งใส TRANSPARENT และทึบแสง วัสดุที่โปร่งแสงก็คือ วัสดุที่โปร่งแสงก็คือ วัสดุที่แสงผ่านกระจายแสง ทำให้แสงไม่เข้มข้น วัสดุโปร่งใสคือ พวกที่แสงผ่านไปโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลง และวัสดุทึบแสงก็คือพวกที่แสงผ่านไม่ได้

การผลิตสไลด์และการใช้เป็นสื่อเพื่อการเผยแพร่ทางการประชาสัมพันธ์

สไลด์เป็นภาพโปร่งแสงที่มีภาพบันทึกอยู่บน FILM หรือกระดาษมีขนาดโดยปกติ 2 นิ้ว กว้าง 2 นิ้ว และ 3 $\frac{1}{4}$ นิ้ว กว้าง 4 นิ้ว และในเครื่องฉายชนิดที่รามิคมีบางโรงภาพยนตร์ใช้ขนาดผิดแปลกจากขนาดหลังเล็กน้อย

สไลด์ขนาด 2 นิ้ว กว้าง 2 นิ้ว เป็นภาพเกิดจาก FILM ถ้าถ่ายรูป อาจเป็น FILM สีหรือขาวดำก็ได้ ซึ่งถ่ายด้วยกล้อง 35 ม.ม. เมื่อถ่ายและล้าง FILM แล้ว ก็จะตัด FILM ออกเป็นภาพ และเอาภาพเหล่านั้นเข้าย่นึกไว้ในกรอบกระดาษหรือกรอบโลหะอีกชั้นหนึ่ง เพื่อความแข็งแรงและสะดวกสบายในการฉาย ถ้าจะให้คงทนถาวรกว่านี้ อาจใช้แผ่นกระจกสองแผ่นประกบ FILM ของสไลด์อีกทีหนึ่ง เพื่อกัน FILM งอ เมื่อถูกความร้อนจากหลอดฉาย

สไลด์ขนาด 3 $\frac{1}{4}$ นิ้ว กว้าง 4 นิ้ว เป็นภาพโปร่งใสบนกระจกที่เราเรียกว่า กระจกภาพ (LANTERN SLIDE) ซึ่งอาจจะเป็นกระจกใส กระจกฝ้า หรือแผ่นพลาสติก

ประกอบค้ำที่มีภาพอีกแผ่นหนึ่ง เพื่อกันภาพเสียได้ กระจกภาพนี้อาจจะวาดหรือเขียน
ด้วยดินสอดเขียน (RAYON หรือดินสอดกระจก GLASS PENCIL หมึก หรือทำกรรมวิธี
ถ่ายรูปบนแผ่นกระจก หรือพลาสติก ปิดขอบด้วยเทป

ก่อนที่จะเราจะผลิตเป็นสไลด์ เราก็ต้องหาสิ่งที่เราจะต้องการเผยแพร่มาทำ
สไลด์ ซึ่งก็มีอยู่หลายอย่าง เช่นการถ่ายภาพจากของจริง ๆ เช่น ถ่ายภาพคนร่าวง
พร้อมกับเขียนคำบรรยาย โดยการใช้เขียนวิชาวาดกราฟิกเข้าช่วย แล้วเราก็ถ่ายภาพ
ตามกรรมวิธีต่าง ๆ กันที่ได้บรรยายไว้เมื่อตอนต้น และจะให้สไลด์เป็นขนาดใดนั้นก็
ขึ้นอยู่กับเรา การทำสไลด์นั้นสามารถทำได้ง่าย ไร้เงา ราคาถูก ไม่เปลืองที่เก็บ
ไม่ต้องใช้กับห้องที่มีคนมาก และยังมีใช้กับ MEDIA อื่น ๆ เช่น OVER HEAD TRANSPARENCY
หรือ MOVING PICTURE

การใช้ FILM ภาพยนตร์

FILM นั้นเป็นแผ่นอะซีเตทอินบางและแบน ข้างหนึ่งมีสารเคมีที่มีความ
ไวต่อแสงจนขาว เป็นวัสดุโปร่งใส ทำให้แสงผ่านทะลุเป็นภาพบนจอได้ ในเนื้อ FILM
จะมีภาพที่ล้อมกรอบคำ ความขนาดและมาตราฐาน นอกจากนี้หากว่าเราต้องการ FILM
ที่สามารถมีเสียงใน FILM ได้ เราก็มีแอมเสียง หรือ SOUND TRACK ของมันได้
ใน FILM นั้น อาจมีองค์ประกอบเสียง 3 อย่างคือ ร่องเสียง ทำให้เกิดเสียง
ของหนามเตย คือ ช่องหรือรูเล็ก ๆ ที่สามารถทำให้ FILM เคลื่อนที่โดยมีรูเล็ก ๆ
สวมใส่ในช่องหนามเตยนั้น และอีกอย่างหนึ่งคือ เนื้อที่ของ FRAME ทำให้เกิด
ภาพ FILM นั้นมีหลายขนาด แต่ที่แพร่หลายกันจริง ๆ นั้น ได้แก่ FILM ที่มีความ
กว้าง 8 ม.ม. 16 ม.ม. และ 35 ม.ม. FILM 8 ม.ม. นั้น มักจะเป็น
ที่ถ่ายเล่นระหว่างเพื่อนฝูง ครอบครัวยุภาพที่ปรากฏในจอจะเป็นภาพจอไม่ใหญ่นัก
คือ เล็กกว่า FILM ขนาด 16 ม.ม. อันเป็น FILM ที่นิยมใช้ในการสอน การ
ให้ความรู้ทั้งโดยทางตรงและโดยทางอ้อม ส่วนประเภท 35 ม.ม. นั้น มักจะเป็น
FILM ทางด้านบันเทิงธุรกิจ เช่น ฉายตามโรงภาพยนตร์มากกว่า

การฉีก FILMSTRIP

จะเป็นภาพถ่าย ภาพเขียน หรือภาพสิ่งใดก็ตาม ที่เป็นภาพนิ่งมีจำนวนเป็นชุด ๆ ที่มีทั้งบนแถบ FILM ขนาด 35 ม.ม. และฉายเป็นภาพจากเครื่องฉาย FILMSTRIP โดยเฉพาะ โดยไม่จำกัดว่าภาพที่ได้มาเป็น FILMSTRIP นั้นจะเป็นภาพสีหรือขาวดำ และสิ่งที่จะเป็น FILMSTRIP นั้นจะเป็นภาพเขียน ภาพถ่าย หรือใช้เขียนตัวหนังสือรวมกันก็ได้ ความยาวในการฉายรวมกันนั้นอาจจะมี 30 ภาพกว่าขึ้นไปก็ได้ เหมาะสำหรับการสอนหนังสือ และประเภทของ FILMSTRIP นั้น มี 2 ประเภทคือ ประเภท DOUBLE - FRAME มีขนาดเท่ากับภาพจากกล้องถ่ายรูปขนาด 35 ม.ม. ภาพอยู่ในตำแหน่งนอนทุกภาพจากภาพชุดแต่ละชุดนั้น ส่วนอีกอย่างหนึ่งคือชนิด SINGLE - FRAME คือถ่ายทีละ 2 ภาพ ซึ่งภาพทั้งสองต้องวางซ้อนกันและภาพอยู่ในตำแหน่งนอนด้วย หรือจะทำในลักษณะมีช่องให้แสงผ่านเป็นครึ่งหนึ่งของชนิด DOUBLE - FRAME วิธีใช้ทั้งสองวิธีนี้ก็ คือ ใส่ในเครื่อง FILMSTRIP แล้วก็ฉาย เหมาะสำหรับเป็นอุปกรณ์ในการสอนมาก เพราะจะทำให้เหมือนกับว่าดูแล้วเป็นภาพชุด และเครื่องฉายแต่ละเครื่องจะบอกวิธีฉายว่าฉายแบบ DOUBLE - FRAME หรือ SINGLE - FRAME นั้น จะมีวิธีการฉายเช่นไร

FILM ฉายรูป

ในปัจจุบันกล้องถ่ายรูปมักจะมีขนาดใช้ FILM 35 ม.ม. แต่กล้องที่ใช้ FILM ชนิด 3 นิ้วก็ยังมีอยู่ FILM กล้องถ่ายรูปนั้นมักจะเก็บไว้โดยมีสิ่งห่อหุ้มเพื่อป้องกันการโดนแสงหลายชนิด เช่น เว้นแรกก็จะมีกาใส่กล่องกระดาษแข็ง ที่บอกชื่อบริษัทผู้ฉีก และเมื่อเปิดกล่องมา ก็จะมีกล่องพลาสติกอีกชั้นหนึ่ง แต่ก็มี FILM บางชนิดที่แกะกล่องแล้ว แทนที่จะเป็นกล่องพลาสติก กลับกลายเป็นกระดาษตะกั่วห่อหุ้มแทน คุณลักษณะของ FILM นั้น อาจจะมีแตกต่างกันไป ตามที่ได้บอกไว้บนฝากล่อง FILM

เทคนิคการใช้ระยะใกล้

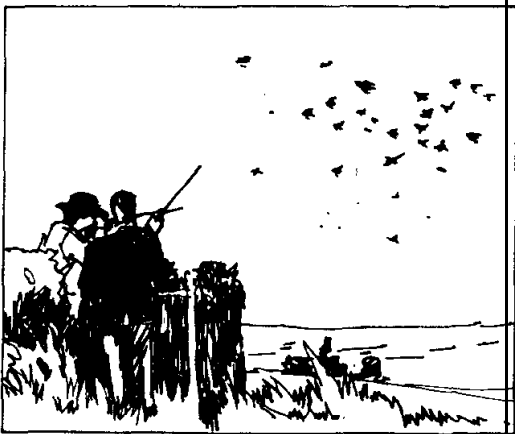
ภาพใกล้

ภาพปานกลาง

ภาพไกล

เทคนิคการตัดต่อ

ผู้รู้สึกเหมือนว่าอยู่ในที่ต่างๆ กันได้เวลาเดียวกัน

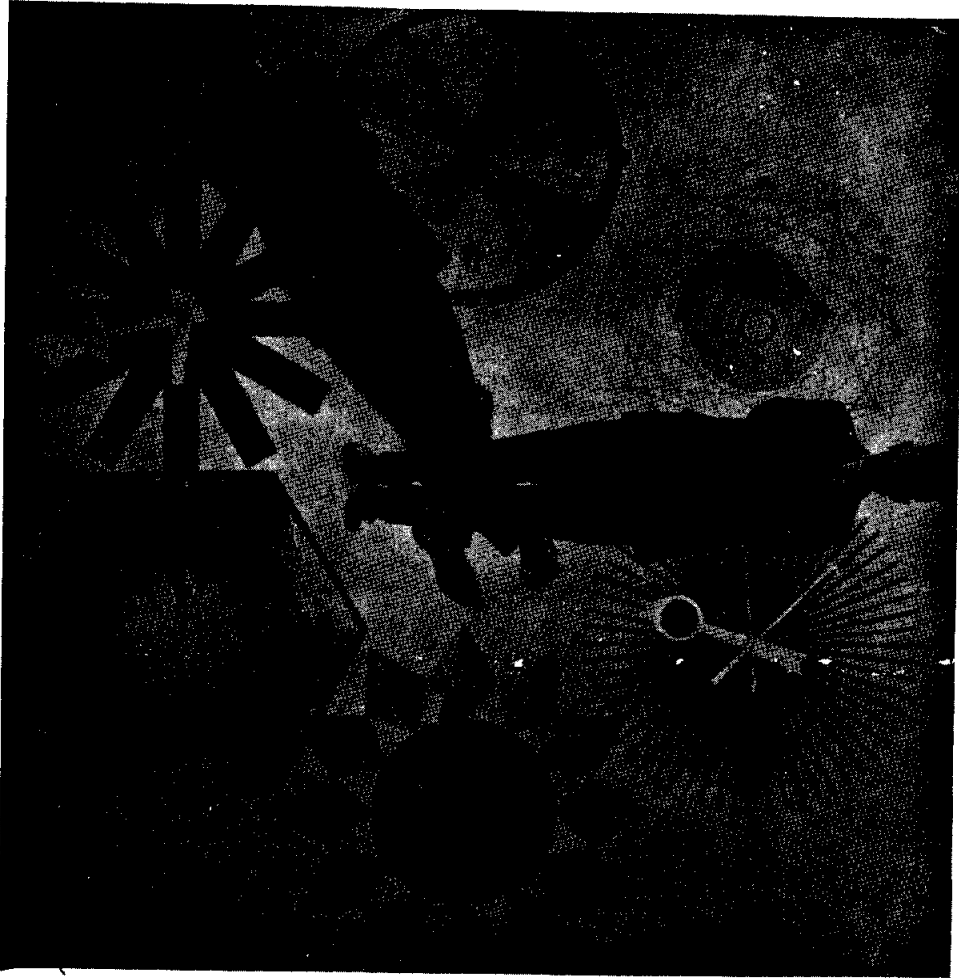
บางชนิดนั้นไวต่อแสงมากเหมาะสำหรับถ่ายในเวลากลางวันและ FILM บางอย่างก็เหมาะสำหรับถ่ายเวลากลางคืน โดยทั่วไปนั้น FILM 1 ม้วน สามารถถ่าย 35 ภาพ และ FILM หนึ่งม้วนถ่ายได้ 20 ภาพ แล้วแต่การบอกจำนวนรูปบนกล่อง FILM สำหรับ FILM นั้นไม่ใช่จะมีขนาด 35 มม. อย่างเดียวแต่ FILM บางชนิดถ่ายภาพแล้วจะเป็น FILM 3 นิ้ว และ FILM บางอย่างเช่น FILM ถ่ายภาพคนตามร้าน ก็จะมีขนาดยอกกับ FILM อื่น ๆ

FILM เป็นวัสดุไวแสง เมื่อถูกแสงแล้วนำไปล้างในน้ำยาสร้างภาพ หมึกสภาพและคงสภาพแล้ว ก็จะได้เป็น NEGATIVE FILM ออกมา เมื่อนำไปอัดขยายลงบนกระดาษอัดหรือขยายรูป แล้วนำไปล้างในน้ำยาสร้างภาพ หมึกสภาพและคงสภาพ ก็จะได้ภาพที่อัดขยายซึ่งเป็นภาพขาวดำ

FILM นั้นมีทั้ง FILM สี และ FILM ขาวดำ

.....

ถ่ายรูป

การถ่ายภาพ ด้วยวิธีต่างๆ องบนกระดาษแผ่นเดียวกัน สร้างความแปลก